

ПРОТОКОЛ

№ 94

гр. Ботевград, 13.02.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, Ш-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. П. П.А

при участието на секретаря М. К. П.
и прокурора Х. Ц. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Н. П. П.А Частно наказателно дело № 20231810200032 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

ЗА БРП СЕ ЯВЯВА ПРОКУРОР Х..

ОБВИНЯЕМИЯТ В. Б. К. - ред.пр., се явява лично и с адвокат П. П., с пълномощно по ДП.

По даване ход на делото

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.П.: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ В. Б. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СХЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

В. Б. К., роден на 19.10.1990 год. в гр.В., с постоянен адрес: гр.В., ул. „Н.В.“ *, ап.2, българин, български гражданин, със средно образование, безработен, в момента с мярка за неотклонение „домашен арест“, неосъждан, ЕГН: *****.

Данните снети по лична карта на обвиняемия В. К., след което върна същата на лицето.

Съдът **РАЗЯСНИ** на страните правото на отвод на съдебния състав, прокурора и съдебния секретар.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да правя отвод на посочените от председателя на състава лица.

АДВ.П.: Няма да правим отвод на посочените от председателя на състава лица.

ОБВИНЯЕМИЯТ В. Б. К.: Няма да правя отвод на посочените от председателя на състава лица.

На основание чл.274, ал.2 от НПК, съдът разяснява текстово правата на обвиняемия по чл.55, 94, 97, 138, 279, ал.1, т.3 от НПК, чл.297, 298 и 299 от НПК.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА, чрез прочитане на молба от адвокат П. П., защитник на обвиняемия В. Б. К. за изменение на взетата спрямо него мярка за неотклонение „домашен арест” по досъдебно производство №5011/2022 година по описа на ОДМВР-София, пр.пр.№ 1653/2022 година по описа на РП-Ботевград в по-лека такава.

АДВ.П.: Поддържа молбата си.

ОБВИНЯЕМИЯТ В. Б. К.: Поддържа молбата.

ПРОКУРОРЪТ: Молбата считам към настоящия момент, че не е основателна.

На основание чл.283 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА по делото материалите по досъдебно производство № 5011/2022г. по описа на ОДМВР-гр.София.

АДВ.П.: Няма да соча други доказателства. Да се приключи съдебното следствие и се даде ход на съдебните прения.

ОБВИНЯЕМИЯТ В. Б. К.: Няма да соча други доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча други доказателства.

Съдът като взе предвид, че страните няма да сочат други доказателства и нямат други искания

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

АДВ.П.: Моля да постановите определение, с което да измените взетата по отношение на В. К. мярка за неотклонение „домашен арест“ в по-лека, а именно „парична гаранция“ или „подписка“. Срещу доверителя ми е образувано ДП на ОДМВР, гр. София като му е повдигнато обвинение за престъпление по чл.234, ал.3, т.1, т.2 и т.3, във връзка с ал.2 от НК, като по посоченото дело той е с мярка за неотклонение „домашен арест“, взета с определение на СОС от 14.11.2022 година, като преди това от момента на повдигане на обвинение беше задържан под стража до датата на постановяване на определението на СОС. На първо място считам, че от доказателствата по делото не може да се направи обосновано предположение, че доверителят ми е извършил деянието, за което му е повдигнато обвинение. Твърдя, че до този момент въобще не е имало основание, каквото и да е, да се направи обосновано предположение, че доверителят ми има някаква връзка с държането на инкриминираните предмети, а именно цигари без бандерол. Към настоящия момент, вече повече от 3 месеца от повдигането на обвинението, все още няма приложени доказателства, от които да може да се изведе каквато и да е съпричастност на доверителя ми към държането на тези акцизни стоки. Единствено доказателство, са заявеното от полицейските служители и разпитани като свидетели Сотиров, М. и И., че са имали оперативна информация, че доверителят ми е съпричастен към престъплението. Няма такива доказателства за такава съпричастност, твърди се, че има материали, събрани със специални разузнавателни средства. Вече

повече от три месеца по делото не са представени доказателства, че е било разрешено по съответния ред провеждането на мероприятие със специални разузнавателни средства, нито са представени ВДС-и, от които да е ясно какви материали са били събрани, тъй като срокът за разследване по НПК на едно дело е два месеца, но вече минават три месеца и половина от повдигането на обвинение и няма нищо извън материалите, които бяха приложени по делото при първоначалното разглеждане на делото. Има една експертиза, която казва, че не може да се направи лицето разпознаване по записите от камерите и не е ясно кои лица са влиза в помещението, в което са намерени тези цигари без бандерол. Интересни са показанията на свидетелите М. и И., които казват, че са спрели обвиняемият С. за проверка с автомобил, в който той е превозвал цигари без бандерол, 15-20 минути след това при тях е спрял доверителят ми с неговия автомобил, обяснил е, че С. му е близък, поинтересувал се е за какво е бил спрян, попитал е дали е задържан, като е уточнил, че това го прави с цел, ако С. има нужда от помощ той да вземе детето му от детска градина. Тогава М. се свързал със съответния началник сектор, който му обяснил, че има оперативна информация, че доверителят ми има връзка с това престъпление и М. го е задържал по разпореждане на съответния началник сектор, не поради наличие на никакви доказателства за връзка на доверителя ми с престъплението, а по разпореждане на началник сектор. Аз съм съгласен, че доказателствата по вземане на мярка за неотклонение не трябва да са в обем, необходим за постановяване на присъда, но следва да има доказателства, които да свързват дори в малка степен лицето, чието задържане се иска с престъплението, каквото е изискването на чл.56, ал.1 НПК. В случая липсва каквото и да е доказателство за такава връзка извън заявеното, че е имало оперативна информация, но НПК не познава като доказателствено средство понятието оперативна информация. Доказателствените средства и способите за доказване са изчерпателно изброени в НПК, като чл.105, ал.2 изрично забранява допускането на доказателства, които не са събрани по реда на НПК, а чл.106 НПК изрично разпорежда доказването да се извършва само чрез способите на НПК. За това не мога да разбра, как при наличие на никакви доказателства, обосноваващи каквото и да е връзка на доверителя ми с това деяние му е взета първоначално от БРС най-тежката мярка за неотклонение и в следствие от СОС втората по тежест мярка за неотклонение, която ограничава свободното му движение,

придвижването му, възможността му да работи, да води малкото си дете на детска градина. Решение №13/2021 година на Конституционния съд на РБългария изрично казва, че границите за индивидуалната свобода, която е конституционна ценност са уредени в Конституцията, чл.30 от Конституцията, който признава правото на лична свобода и неприкосновеност, и установява условията за неговото ограничаване. Цитираното решение казва, че правото на лична свобода може да бъде ограничено, когато съществуват основателни причини, поради които е оправдано от гледна точка на обществения интерес. Не виждам от доказателства по делото вече три месеца и половина след повдигане на обвинение какви изводи за противообществени действия са извършени от доверителят ми могат да бъдат направени. Извън това, както казах, че е спрял да се поинтересува защо С. е бил задържан и извън заявеното за някаква оперативната информация. В жилището и в автомобила на доверителя ми са били извършвани претърсвания и не са били намерени никакви инкриминирани вещи. В цитираното решение на Конституционния съд е записано, че властите, които прилагат закона и по специално тези с правомощия да арестуват и лишават от свобода имат задължение да съблюдават стриктно границите, за да лишат едно лице от свобода, а тези граници са именно чл.56 и чл.57 от НПК, наличие на доказателства, които макар и в някаква степен да свързват лицето с извършеното престъпление и целите на мярката за неотклонение, които са уредени в чл.57 НПК. Още по интересно е друго нещо, по това дело обвиняеми са три лица, две от тях безспорно имат връзка с държането на тези предмети, единият е спрял с автомобила си на магистралата, намерени такива вещи, в гараж, собственост на другото лице, са намерени такива вещи и двете лица са с мярка за неотклонение „парична гаранция“, а само доверителят ми, за който няма и един ред по делото, че е свързан по някакъв начин извън никакви обяснения на полицейски служители е с мярка за неотклонение „домашен арест“. На следващо място, както казах доверителят ми е неосъждан противно на приетото в постановлението за повдигане на обвинение. Представен е препис от присъда при предходното разглеждане на искане за мярка за неотклонение на РС-В. от 27.10.2022 година по НОХД №268/2022 година се установява, че първоначалната присъда на РС-В., с която е бил осъден по НОХД №452/2019 година е отменена и доверителят ми е оправдан по това обвинение. Въпреки

това вече три месеца от повдигане на първоначалното му обвинение няма ново постановление, с което да е коригирано това обвинение. Извън това, при предходното разглеждане на искането за вземане на мярка за неотклонение БРС прие, че по делото безспорно е установено, че не съществува реална опасност доверителят ми да се укрие или да извърши друго престъпление. Както казах, доверителят ми няма склонност към противообществени прояви, той е с чисто съдебно минало въпреки, че бяха представени доказателства в обратната посока, има трайно установен по делото адрес, на който живее, трайно установена принадлежност към населеното му място. Действията му в случая са били продиктувани от това, че е видял негов близък роднина и приятел спрян от полицията и се е поинтересувал какво става, дали може да помогне, включително да вземе детето на обвиняемия С. от детска градина. Ако той си беше продължил с автомобила без да спира, щеше ли да бъде задържан, нямаше да бъде задържан, а щеше да си е стигнал до мястото, към което е бил тръгнал, да се е прибрал във гр. В.. Моля, да имате предвид, че доверителят ми живее на съпругески начала с лицето Радослава К.а, като полага грижи за роденото при съжителството им малолетно дете. Да, доверителят ми не работи към момента по трудов договор, но грижите за детето включват не само осигуряване на средства за живот, но множество лични грижи, които предвид отговорната работа на майката на детето се налага доверителят ми да извършва, включително да води и прибира детето от детска градина, а мярката за неотклонение „домашен арест“ създава пречки в извършването на тези дейности и съответно затруднения в семейството му. При тези съображения мярката за неотклонение „домашен арест“ се явява необоснована репресия по отношение на доверителят ми, а не мярка за процесуална принуда, защото целите на мярката за неотклонение могат да бъдат реализирани и с по-лека такава, така че моля да измените мярката му за неотклонение от „домашен арест“ в „парична гаранция“, която да е съобразена с имущественото му състояние или „подписка“.

ОБВИНЯЕМИЯТ В. Б. К.: Поддържам казаното от адвоката ми.

ПРОКУРОРЪТ: Спрямо обвиняемия В. Б. К. е повдигнато престъпление за това, че след предварително сговаряне в немаловажен случай с други две лица, а именно К.В. С. и Н.Х.Х. са държали в автомобил и в две помещения в град София количества цигари без бандерол в големи размери, което е престъпление по чл.234, ал.3, т.2 и т.3, вр. ал.2 от НК. От доказателствата по

делото може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият е извършил това престъпление. Тези доказателства са налице по делото, видно е от тях, че в автомобила на обвиняемия са иззети ключове, които при направения следствен експеримент се установява, че се отключват помещенията, в които са държани като депа въпросните големи количества цигари без бандерол. Налице са и други гласни доказателства, а и установени от специални разузнавателни средства, че и тримата обвиняеми в сговор помежду си са осъществявали престъпната дейност. Считам, че на този етап не е необходимо да обсъждаме наличните доказателства за такива, че съществуват е направил извод и СОС. Престъплението, за което е обвинен обвиняемият е особено тежко и за него се предвижда големи наказания „глоба“ от 20 000 лева до 100 000 лева и „лишаване от свобода“ от 2 до 8 години. С определение на СОС от 14.11.2022 година е отменена по отношение на обвиняемия взетата мярка на БРС „задържане под стража“ и определена мярка за неотклонение „домашен арест“. При вземане на тази мярка за неотклонение от СОС е констатирано, че обвиняемият В. К. и Константин С. имат водеща роля при извършване на престъпната дейност и че съществува реална опасност да повлияят на разследването. Към настоящия момент този извод на съда не е променен, считам, че тази опасност реално съществува при промяна на мярката за неотклонение обвиняемият да извърши ново престъпление. Към настоящия момент по делото са извършени неотложни и първоначални действия по разследването, оглед на местопроизшествие, претърсвания и изземвания в автомобили и различни помещения, поведени следствени експерименти, разпит на полицейски служители. По делото предстои да бъдат извършвани последващи действия и същинското разследване по делото. Налице е реална опасност, ако е на свобода, обвиняемият да предприеме действия по манипулиране на доказателствени източници, въздействие върху свидетели, за да повлияе върху обективността им на даваните от тях показания, на елиминиране на уличаващи го предмети и доказателства. Видно от изложението в днешното съдебно заседание от защитата му, че към настоящия момент същият не се признава за виновен и твърди, че няма никакво участие в извършване на престъплението. Това още повече потвърждава становището ми, че ако е на свобода, ще положи всички усилия с разговори и по други възможни начини да елиминира доказателства и да въздейства на лица, които ще бъдат разпитвани като свидетели по делото.

За това, че може да извърши престъпление, може да се извади извод и от особено голямата стойност на акцизните стоки и големия размер на тези стоки. Към настоящия момент не са налице нови обстоятелствата, които да налагат промяна на направените изводи и обсъждания на СОС, включително и относно семейното му положение и отглеждането на детето му. Считам, че мярката за неотклонение „домашен арест“ няма да повлияе и да попречи да отглежда малолетното си дете. По отношение мярката за неотклонение „домашен арест“ не е изтекъл съответно срока визиран в чл.63, ал.4 от НПК, в който тази мярка евентуално по продължителност не може да продължи. Предвид това считам, че мярката за неотклонение не следва да бъде променяна и следва да бъде потвърдена „домашен арест“.

АДВ.П.: Заявеното от прокурора, че няма данни за промяна на становището на СОС от 14.11.2022 година, но преди няколко дни с определение по отношение на обвиняемия С., в чиято кола са били намерени тези цигари, са налице основания да бъде изменена мярката за неотклонение от „домашен арест“ в „парична гаранция“, по отношение на доверителя ми не са били налице, но право на едно лице е да даде обяснения, когато му е повдигнато обвинение да се признае за виновен или не и не могат да се правят в негов ущърб каквито и да е изводи във връзка с това, че той не се признава за виновен. По отношение на твърдяната възможност той да повлияе на показанията на свидетелите, три месеца и половина след началото на делото по това дело са разпитани само трима свидетели, полицейски служители от ОДМВР-София, как би могъл моят доверител да им повлияе. Ако е имало други свидетели, които имат значение за това дело, не трябваше ли след три месеца и половина след като е повдигнато обвинение тези свидетели да са разпитани вече и материалите от тези разпити да са приложени по делото и пак хипотетично се говори за някакви СРС-та вече три месеца и половина след началото на делото, нито знаем тези СРС-та са били разрешени по съответния начин, нито знаем дали те са били по това дело разрешени, за да можем да правим извод, нито знаем какво се съдържа в тези подслушвани явно телефонни разговори и въз основа на какво те свързват това, което са подслушвали с доверителя ми и другите обвиняеми по делото, така че считам, че три месеца и половина от повдигане на обвинението прокуратурата нищо не е направила и по никакъв начин не си е изпълнила задълженията по НПК за извършване на разследването в разумен срок.

На основание чл.297 от НПК

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ

ОБВИНЯЕМИЯТ В. Б. К.: Ако може да бъде пуснат на свобода с по-лека мярка, за да мога да се грижа за семейството си и за моя баща, който има проблеми и няма кой да го води по болниците, защото аз нямам братя и сестри и на мен се разчита.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ, ЗА ДА ПОСТАНОВИ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО СИ.

СЪДЕБНОТО ЗАСЕДАНИЕ продължава в 12:10 часа в същия съдебен състав и в присъствието на същите участници в процеса.

Съдът, след съвещание, като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Образувано е по молба на адв. П. П. – защитник на обвиняемия В. Б. К., ЕГН: *****, обвиняем по ДП № 5011/2022 г. по описа на ОДМВР София, пр.пр. № 1653/2022 г. по описа на РП Ботевград, ТО Етрополе, с която се иска мярката му за неотклонение „Домашен арест“ да бъде изменена в по-лека, а именно – в „Парична гаранция „или“ „Подписка“.

Молбата си обвиняемият и упълномощения му защитник – адв. П. П. от САК поддържат в с.з., като молят мярката да бъде изменена в по-лека, конкретно в „Парична гаранция“ или „Подписка“.

Представителят на държавното обвинение намира молбата за неоснователна.

Фактите по делото са следните:

В. Б. К. е обвиняем по досъдебно производство 5011/2022 г. по описа на ОДМВР София, пр.пр. № 1653/2022 г. по описа на РП Ботевград, ТО Етрополе, за извършено от него престъпление по чл. 234, ал. 3, т. 1, , т. 2 и т. 3, вр. ал. 2 НК.

Постоянна мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия е взета с определение от 07.11.2022 г. по ЧНД № 539 по описа на

РС Ботевград за 2022 г., изменена с Определение № 456/14.11.2022 г. по ВЧНД № 661 по описа за 2022 г. на ОС София, в „Домашен арест“.

Наличните доказателства по делото сочат на извод, че мярката за неотклонение на В. Б. К., към настоящия момент следва да бъде изменена. Съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 4 НПК, при упражняването на контрол върху задържането под стража, съдът преценява всички обстоятелства, свързани със законността на задържането към момента, в който съдът разглежда делото. Предмет на преценка са всички доказателства, които имат отношение към мярката и са събрани на досъдебното производство. Решението на съда за продължаване на задържането следва да произтича от позитивното и кумулативно установяване на основанията по чл. 63, ал. 1 и 2 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 57 от НПК мерките за неотклонение се вземат с цел да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязлата в сила присъда.

Съдът намира, че с оглед събраните по делото доказателства, молбата на обвиняемия за промяна на взетата спрямо него мярка за неотклонение от "Домашен арест" в по – лека е основателна.

Към момента не е оборен направеният от съда, взел първоначалната мярка за неотклонение в производството по чл. 64 от НПК, извод относно наличието на обосновано подозрение обв. К. да е евентуален извършител на престъплението, за което му е повдигнато обвинение, което е тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т.7 от НК, тъй като материалния наказателен закон предвижда за това деяние наказание лишаване от свобода от две до осем години.

Съдът с оглед обвързващите указания на ВКС, дадени в ТР № 1 от 25.06.2002 г. на ОСНК, което не е изгубило сила, в настоящото производство, не дължи произнасяне по същество на вмененото обвинение за наличието в пълнота на обективните и субективните елементи от фактическия състав на престъплението по чл. 234, ал. 3, т. 1, 2 и 3, вр. ал. 2 НК, тъй като правната рамка на произнасянето му с дължимия съдебен акт, е очертана от разглежданото искане по чл. 65, ал.1 от НПК и преценката му за уважаване, респ. неуважаването му е подчинена на очертаните от законодателя

кумулятивни признаци, визирани в случая от процесуалните норми на чл. 63, ал.1 и ал.2 от НПК.

Съдът намира, че и към настоящия момент няма основание да се приеме, че обвиняемия може да се укрие, доколкото същият е с установена самоличност и установен адрес и местопребиваване на територията на страната.

Съдът намира, обаче, че към настоящият момент е отпаднала опасността обвиняемия да извърши друго престъпление, по следните съображения: От повдигането на обвинението срещу К. и до настоящия момент, с негово участие не са провеждани процесуално-следствени действия. След повдигане на обвинението, срещу К. не са събрани нови доказателства в подкрепа на повдигнатото срещу него обвинение. Същият е с чисто съдебно минало. Обстоятелството, че с присъда от 27.10.2022 г. по ВНОХД № 268/2022 г. по описа на ОС В., е била отменена присъда по НОХД № 452/2019 г. на РС В. и обв. К. е бил оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение, не може да се тълкува в негова вреда в насока, че има склонност към извършване на престъпления. Съдът намира, че в тримесечния срок от вземане на мярката за неотклонение „Домашен арест“ на обв. К., лишаващо го от правото му на свободно придвижване, тази мярка е изпълнила успешно своята роля, ограничавайки неговото придвижване и евентуално съществуващата опасност от повлияване на разследването, тъй като в съществена степен вече са извършени най-важните процесуално-следствени действия: одобрени надлежно от съда протоколи за претърсване и изземване, проведени следствени експерименти, разпити на свидетели.

В този смисъл съдът приема, че мярката за неотклонение „Домашен арест“ следва да се замени с по - лека такава, а именно „Парична гаранция“ в размер от 1000,00 /хиляда/ лева. При определяне размера на паричната гаранция съдът взе предвид както обществената опасност на деянието, в което е обвинен В. Б. К., така и степента на обществена опасност на извършителя и неговото имуществено положение. С тази мярка за неотклонение съдът прецени, че биха се постигнали целите на мярката за неотклонение, визирани в разпоредбата на чл. 57 от НПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 65, ал. 5 от НПК съдът постанови обв. В. Б. К., да бъде освободен от изпълнение на мярката за неотклонение "Домашен

арест" след влизане в сила на настоящото Определение и след внасяне на определената "парична гаранция".

Воден от горното и на основание чл. 65, ал. 4 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение „Домашен арест“, взета с Определение от 14.11.2022 г. по вчнд № 661/2022 г. по описа на Окръжен съд София, спрямо В. Б. К., роден на 19.10.1990 г. в гр. В., българин, български гражданин, с постоянен адрес: гр. В., ул. „Н.В.“ № 14, ет. 1, ап. 2, **ЕГН: *******, обвиняем по ДП № 5011/2022 г. по описа на ОДМВР София, пр.пр. № 1653/2022 г. по описа на РП Ботевград, ТО Етрополе, В МЯРКА ЗА НЕОТКЛОНЕНИЕ „ГАРАНЦИЯ в пари“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, вносима 7-дневен срок.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране с частна жалба и частен протест в 3-дневен срок от днес, пред **СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД**.

НАСРОЧВА делото в случай на жалба или протест пред **СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД** на **20.02.2023** година от 11,30 ч., за която дата БРП, обвиняемият В. Б. К. и защитникът му адв. П., уведомени в съдебно заседание.

Указва на обвиняемия, че делото ще се разгледа в негово отсъствие, ако заяви, че не желае да присъства при разглеждането му.

Да се съобщи на Началника на РУ-В., за привеждане на обвиняемия В. Б. К. пред Софийски окръжен съд при постъпване на жалба или протест срещу постановеното определение.

ПОСТАНОВЯВА обвиняемия В. Б. К., да бъде освободен от изпълнение на мярката за неотклонение „Домашен арест“ след влизане в сила на настоящото Определение и след внасяне на определената „парична гаранция“.

При влизане в сила на настоящото определение, препис от същото да се изпрати на Началника на РУ-В..

Протоколът се изготви в с.з., което приключи в 12:15 часа.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____

Секретар: _____